

Nejen vyškovští instruktoři v srpnu vycvičili téměř šest stovek nováčků

2.9.2023 - Monika Nováková | Armáda ČR

Více než dvě stovky těchto nových vojáků a vojaček tak stvrdily své rozhodnutí sloužit vlasti, a to za účasti hostů, včetně ředitele sekce rozvoje sil MO brigádního generála Petra Milčického, který je pozdravil jménem velení Armády České republiky. Dalších na tři sta padesát absolventů - nových studentů Univerzity obrany Brno, ji složí pak o něco později, a to již tradičně 27. října přímo v Brně.

Srpnová základní příprava psala i rodinné příběhy

Šárka Veselá, Eliška Veselá, Jiří Veselý. Byť se u nás jedná o četné příjmení, nejde jen o shodu jmen. Jsou to členové jedné rodiny, která trávila „prázdniny“ letos dost netradičně. Ve stejném místě, na stejné ubytovně, ale s jinými cíli. Stali se totiž současnými členy hned tří kurzů základní přípravy a sešli se zde prakticky náhodou.

Otec obou dcer rotmistr Jiří Veselý, je totiž příslušníkem 22. základny vrtulníkového letectva Náměšť nad Oslavou a zde působil jako jeden z externích instruktorů, konkrétně u 1. bloku kurzu pro záložníky a dobrovolníky. Také jeho starší dcera rotná Eliška Veselá je vojačkární z povolání u Krajského vojenského velitelství Brno a rovněž byla do Vyškova vyslána jako externí instruktorka, a to u kurzu pro profesionály mířící k útvarům. Ta mladší pak nastoupila do kurzu pro nově přijaté studenty Univerzity obrany jako frekventantka.

Obě se s námi v závěru kurzu podělily o nové zkušenosti a pocity, tedy z pohledu účastnice i instruktorky. Pro 19letou Šárku, která se rozhoduje mezi studiem zaměřeným na řízení lidských zdrojů nebo logistiky, to bylo vše nové. Byť tu poměrnou část rodiny měla, nechtěla toho nijak využívat. „Tohle byl čistě můj boj, boj sama se sebou, a prakticky jsme se ani moc nepotkávali,“ zdůrazňuje a doplňuje, že právě odloučení od rodiny bylo zpočátku to nejtěžší. „Jsem na ně hodně fixována, ale poměrně brzy jsme se spřátelily s ostatními třemi holkami na pokoji, staly jsme se kamarádkami, které se mohou se svými problémy svěřit navzájem, a hlavně týmovými partačkami,“ říká vojínka Veselá. A co bylo nejtěžší zvládnout v rámci výcviku? „Myslím, že mohu říct za všechny: jednoznačně počasí. Buď jsme byli stále promočení, nebo zase propocení, což se s námi táhlo až do závěrečného komplexního polního výcviku, kde jsme zažili i přežití v bouři,“ hodnotí Šárka a zdůrazňuje, že to bylo prokovení nejen toho, co se jako vojáci naučili, ale také jejich psychické odolnosti, kdy dalším z úmyslných faktorů zátěže je nedostatek jídla. Špatný psychický stav může vést k ohrožení celé jednotky a tady kvitovala opět sílu týmu a morální podpory v něm, díky kterému splnili to hlavní: strádat a přežít.

Také její starší sestra Eliška, byť je již pět let v armádě, odnesla si nové zkušenosti. „Moje práce na oddělení obranné přípravy znamená hodně papírování, takže to byla pro mě nejen obrovská změna a také výzva,“ vysvětluje rotná Veselá. Tu přijala bez váhání, avšak v seznamu figurovala jako náhradnice. O svém zařazení do Vyškova ve stejný termín jako její sestra, se dozvěděla zhruba měsíc předem. Stala se velitelkou 2. čety 3. roty, ve které měla mezi budoucími profesionály hned 15 dalších žen. „Byla jsem překvapená, jak se kurz změnil od toho roku 2018, kdy jsem jej sama absolvovala a rozhodně kvituji jeho novou podobu a formu nepřetržitého výcviku,“ hodnotí a dodává, že si to ráda jako instruktorka zopakuje. A to i díky profesionálnímu týmu instruktorů, do kterého zapadla jako jejich součást.

Silné rodinné tradice a společná výzva k službě vlasti zde však nejsou výjimkou. Hned v další četě se jako spolubojovníci ocitli syn s matkou, oba míří jako profesionálové k útvarům.

„Úspěch celku stojí výš než úspěch tvůj“, to je motto Úseku základní přípravy, které hovoří za vše. A další z těch, kteří se jím budou řídit, převzmou instruktoři již v pondělí 4. září.

<https://acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/nejen-vyskovsti-instruktori-v-srpnu-vycvicili-teme-r-sest-stovek-novacku--246062>